

Teodor Pravický

Tajná služba s.r.o.

- Jak vznikla nová služba

OBSAH

➔ [Úvod](#)

[Kapitola 1 - U Tří Prasátek](#)

[Kapitola 2 - Renáta](#)

[Kapitola 3 - Kryštof má novou basu](#)

[Kapitola 4 - Odstřihnout internet](#)

[Kapitola 5 - Na tenisovém kurtě](#)

[Kapitola 6 - Past na Renátu](#)

[Kapitola 7 - Raději nepřehánět](#)

[Kapitola 8 - Rozchod](#)

[Kapitola 9 - Udobřovací gesto](#)

[Kapitola 10 - Automobilová honička](#)

Tajná služba s.r.o. - Jak vznikla nová služba
(plná verze)

leden 2016 - Teodor Pravický

www.teodorpravicky.com

Ilustrace - Renáta Smejkalová

www.rsart.cz

Hotové knihy k dostání na:

www.ereading.cz/cs/autori/15627/teodor-pravicky

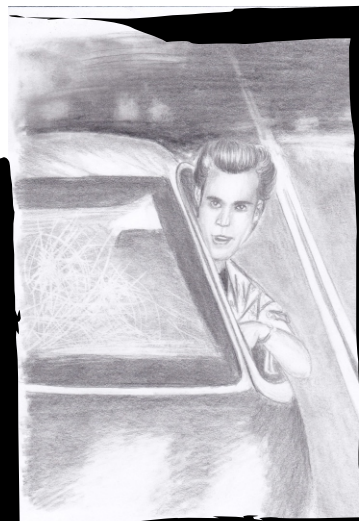
Web ke sledování připravovaných
knih:

www.teodorpravicky.com/docs/

Heslo ke čtení další připravované
knihy:

Spící Henry - Hiphopový fanoušek
- Kanye West

Tajná služba s.r.o. - Jak vznikla nová služba
- Machinae Supremacy

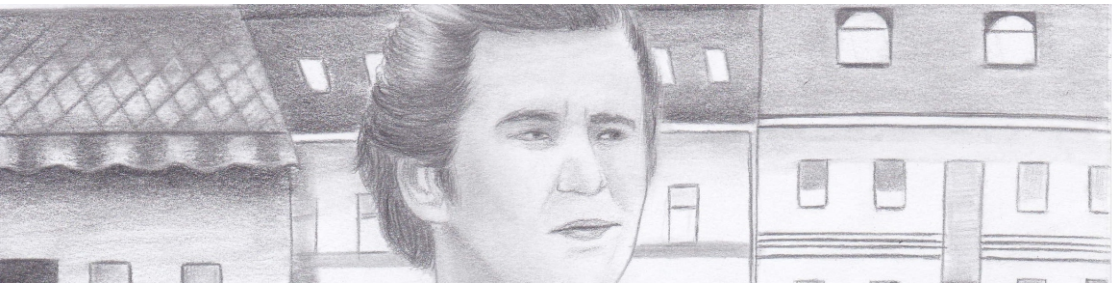

ÚVOD

Jednou se tři kamarádi Kryštof, Teodor a Renáta rozhodli spojit příjemné s užitečným a začali si vydělávat na živobytí něčím, co je bude bavit.

Agentura s názvem Tajná služba s.r.o. je zde pro všechny, kdo potřebují odvést víc než jen detektivní práci. Pomoci svému známému, matce s nezvladatelným dítětem nebo třeba někoho postrašit?

Práce tajné služby však není taková, jak by se mohlo na první pohled zdát. Aby jejich činnost fungovala, musejí pro správný výsledek dělat jen to špatné.

KAPITOLA 1

Je ráno, ve větším městě blízko centra se nachází klidná čtvrť s řadovými domy a v jednom z nich se právě probouzí Kryštof.

Včera s kapelou popíjeli až do noci a jeho právě bolí hlava, jako kdyby mu do ní někdo bodal šroubovákem. Na posteli vedle spí holka, takže i když by si nejraději nahlas odkrknul, potichu se zvedá, odchází a zavírá dveře, aby se neprobudila.

Na schodech je „sjížděcí“ zábradlí, kde nehrozí, že by po cestě dolů do něčeho narazil. Rychle na něj naskakuje a jede dolů. Jeho kočka mňouká, dává jí tedy něco k jídlu, vyhazuje písek, kde má nasráno za dva dny, rychlá snídaně a hurá k basové kytarě.

Kryštof tenhle ranní kolotoč opakuje skoro každý den. Muzika je dobrý přivýdělek, ale když chce být člověk dobrý, chce to pořád trénovat.

Po půlhodině hraní se zvedá, obléká, bere kočku, jde přes ulici naproti k sousedům a hází ji přes plot. Kočka akrobaticky dopadá na všechny čtyři a bez váhání vyskakuje na okno, aby viděli, že už přišla na hlídání.

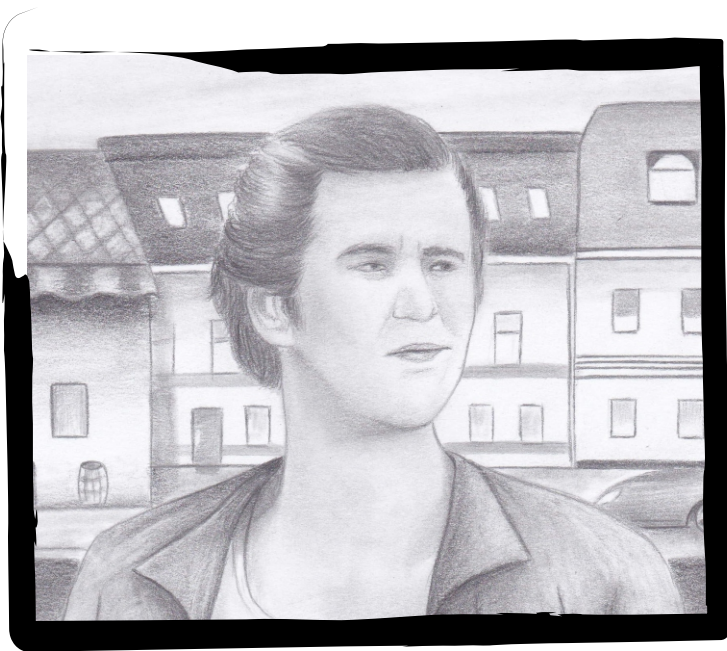
Kryštof sedá do svého zeleného BMW, s hvizdem pneumatik vyrazí městem a rukou si poklepává k basovému beatu, který mu hraje do cesty. Odbočuje na křižovatce a hned za ní dělá riskantní manévř při předjíždění kamionu.

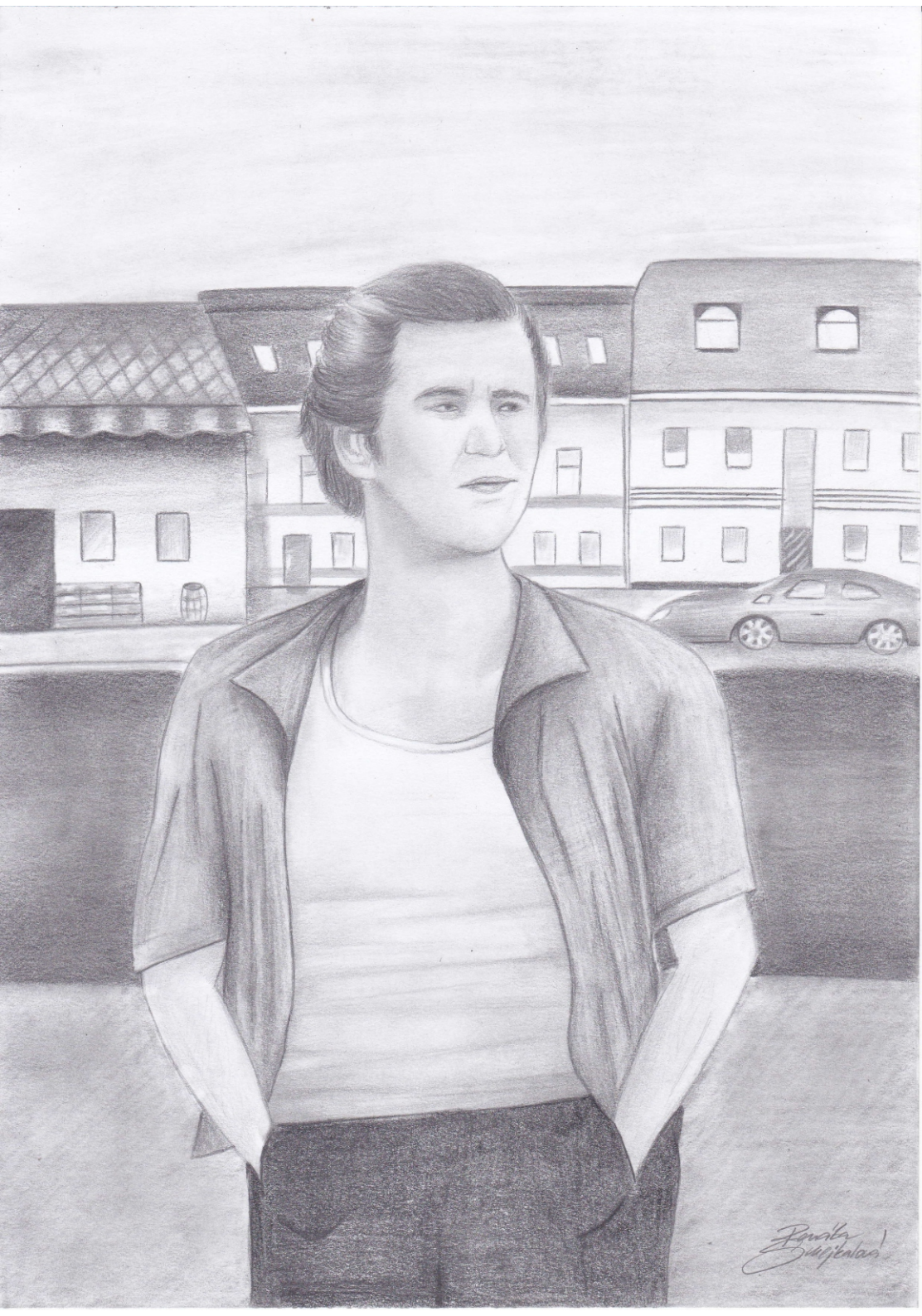
Přitom se tváří jakoby se nic zvláštního nedělo. Očividně bruslí mezi auty tímhle stylem úplně normálně každý den. Jeho ruku na řadící páce ovládá hlasitá hudba a dunivé zvuky jako by byly důležitější než to co se děje na ulici.

Takto předjíždí i agresivně zrychlující černé Audi. To na něj zezadu bliká.

„Co se děje, kamaráde?“ Usmívá se škodolibě.

Mává ledabyly rukou, šlape na plyn a ujíždí vysokou rychlostí. Po chvíli zpomaluje u krajnice a vystupuje k restauraci „U Tří Prasátek.“

Kryštof jde rovnou k baru, kde stojí za výčepem Matylida a s cigaretou v puse utírá líně půllitr kusem sešlého hadru.

„Nazdar Matylido, jak se dneska vede?“

„Skvěle, dáš si něco nebo sis přišel pokecat?“
Odpovídá Matylida otráveně.

„Řídím, takže jenom nějakou minerálku.“

Matylida zvedá nechápavě jedno obočí a sahá do lednice pro láhev. Kryštof mezitím přechází ke stolu, kde sedí Teodor. Ten pije taky minerálku.

„Nazdar brachu, jak jde život?“

„Stará vojna Kryštof! Když se loni ve zprávách policajti bavili o tom jak si poradí s každým frajírkem v rychlém autě, myslel jsem, že to budeš mít spočítané.“

Kryštof se tváří kysele.

„Je to čím dál horší.“

Chvíli se nic neděje. Vypadá to, že se Kryštof do nějakého toho problému už dostal, přemýšlí Teodor.

„Teda, já letím jako splašený, abych to vůbec stihl. Jak dlouho jsme se neviděli, tři roky?“ Ptá se Kryštof, aby změnil téma.

V hudební škole spolu seděli v lavici a jeden bez druhého se nehnul. Ale jak už to bývá, museli se osamostatnit a každý postavit na vlastní nohy. Ani jeden z nich však nemá náladu na to probírat nezáživná témata.